

ASTOA ETA CHERRIA. ¹

Asto bat bizi oizan
 Ukullu batean,
 Eta cherri bat berriz
 Aren bazterrean.
 Cherriari astoak
 Zion enbidia;
 Zeren askoz ohea
 Zan aren bizia.
 Ori, esaten zuen,
 Dago uguiturik,
 Ez dezake ezer jan,
 Ez badu iriñik;
 Ni berriz emen nago
 Gosez idikirik,
 Majaderan ez daukat
 Lastoaren piñkik.
 Noizik bein baldin badet
 Milliskatzen zaia,
 Iduritzen zait dala
 Orduan eztaia.
 Goizetik arratsera
 Oi da aren lana,
 Tripa ezin jasoa,
 Ezer ezin jana.
 Ni beti narabilte
 Arras zamaturik,
 Indarrak galdu eta

Ezin iguiturik,
 Atz egiten diote
 Ari bizkarrean,
 ¡Maitechoa! esanaz,
 Jana ematean;
 Ni zamaren azpian
 Ez naute urriki,
 Beaituzte egunean
 Neretzat makil bi;
 Zenbat eta daukadan
 Indar guchiago.
 Anbat eta gañean
 Det golpe geiago,
 Au oi zan astoaren
 Betiko itzkuntza,
 Jainkoari esanaz:
 ¡Indazu laguntza!
 Ostegun gizen egun
 Deritzan goizean,
 Golpeka asten dira
 Echeko atean;
 Esnatzen da astoa,
 Eta du ikusten
 Arakiña barrena
 Deadarka sartzen,
 Esanaz: guazen, guazen
 ¿Non dago cherria?

(1) Samaniego-ren ipuiak euskerara itzuliak.

Neskamea arturik
 Eskuan pazia,
 Asten da idikitzen
 Gaisoari eia,
 Irteten da cherria
 Doi-doya eietik,
 Artzen du arakiñak
 Belarrietatik,
 Eta ematen dio
 Urte bi baño len,
 Eriotza gogorra,
 Zeren dagoen gizen.
 ¡Nork esan astoaren
 Beldur laborria,
 Noiz allegatuko zan
 Beraren aldia!
 Burutik oñetara
 Izerdiz bustirik,
 An zegoan gaisoa
 Chokoan isillik.
 Irten zan bada noizbait
 Gure arakiña,

Eta akabatu zan
 Astoaren miña.
 Orduan esan zuen
 Bere barrenean:
 ¡Jainkoari eskerrak
 Bizi naizenean!
 Nik nere lagunari
 Enbidia nion,
 Nere patua opa
 Iñori ez nion;
 Ez det nik ondo jan nai,
 Ez det nai iriñik,
 Baldin ill bear bada
 Orrela gazterik.
 Betoz nere gañera
 Amar milla makill,
 Askoz naiago det nik
 Onela zarrik ill.
 Berdin ikusia da
 Ez da atsegiñik,
 Mundu onetan iñon
 Zerbait gabetanik.

ITURRIKO ORIÑA

Nekez, baño arkitu
 Zuen iturria
 Orin batek; il nairik
 Zeukan egarria.
 Edan zuen orduan,
 Gaisoa zan ari
 Urean begiratze
 Bere buruari;
 Ez da zer farrik egin
 Irakurtzalleak,

Bazerate benturaz
 Neskacha gazteak;
 Jakin bear dezute
 Gaur dan egunetik,
 Ez duela oriñak
 Beste ispillurik.
 Guztiz ederra dala
 Zaio iduritzen,
 Batez ere adarrak
 Dute chit choratzen;